kerja ja juureft lahkus, jäi mees päris nukras, kui tal meele tuli, et ta oma wiimse raha sandile äärjägand oli ja nüüd ise ei tiadnud, mis ta piale arzama pidi. Kui ta sedda oli mõtelnud, õikas kerja ja temale järele, kuhjus tedda enese juurde ja ütles: „Mina tahan sinule ka midagi sinkida.“ Soldat mõtles omas meeles, et ta waene mulle sinkida wõib, pööras aga siiski ümber ja läks sandi poole tagasi. Kui ta kõrja juurde sai, andis see oma kaelaristi soldatile ja ütles: „Kui sull ialgi kedagi puudub, siis ütle, et see prab siia kõtkes olema, ja sa leiad selle asja.“ Tühi kõik mõtles soldat, wõtlis kõtki ja läks oma teed edasi.

Kui ta tiirk mäed ää oli käinud, tunnist ta jõõgi ilma; aga mehel oli raha ja leib mõlemas õtses. Nüüd alles rahatsedda, et ta oma wiimse raha ää oli and. Aga äkitselt tulnud tal selle kiitkuses meel sandi kingitud kõtt meele ja mees wõtnud nõuks kästud prooni teha ja ütelnud: „Siin olgu jõõgi jees.“ Suures imeas panemisses leidnud ta ka kõtkist kõik puggu roogasi. Soldat jõõnd kõhu täis ja mõtlend siis: „Siin olgu raha jees.“ Ka see joow olnud tõi de läinud. Suure rõõmuga sammand mees edasi. Kui ta teisi linna juurde tulnud kõrja waimu noorem poeg temale selle roodus

kamandeeri näol wasta, kus roodus lema teenis ja kui naad teine teist jõbrali kult teretand oliwad, küsinud soldat tedda enesega kuarti mängima. Wanapagan wõitnud soldati käest palla raha ja tahtnud minema pista, kui ja külalt wõitu arwand olema, aga soldat ei olema teda siit kergest lahti lasnud wait ütelnud: „Sa pead kõige oma rahaga mu kõtkes olema!“ Sedda olema ka wanapagan tegema pidanud, ehk ja kult wäga tema tahtmise wastu olnud. Siis pexsnud soldat tedda kõhtiga iaste wasta maad ja läksnud tedda wiimati lahti ja sammunud ise ka edasi teda poole.

Oma tee pial jõudnud ta ka pialinna, seal nud musta leina kõppudega ehitud. Kui ta järele küsinud mis ja tähendada, siis õõldud temale: „Meie kuningas, kes täis wahwa mees on, suab täna ööse kurjast waimudest ilma armuta põrgu wiidud ja abbi ei ole kuskilt loota. Kui ta sedda kuulnud oli, et kuningas kõiki weel wiimast korda oma pistule lasma, lõttand ta filmapilk kuninga lesi ja andnud kuningale tiida, et ta tedda kurja waimude äärimise eest aida tahta. Kuningas arwas sedda wõimata olewad, jällis aga siiski tedda ööses lesi, lasis talle äid roogasid jõõgiks anda ja ka üks ia alumise lõua läis waa kibudad kõrs loppatuses, et siis suudab walwata